

# سنجش نگرش مدیران ورزشی و غیر ورزشی در پیش بینی افزایش وفاق اجتماعی با محوریت ورزش قهرمانی

محمد رضا نیک نژاد<sup>۱</sup>

غلامرضا شعبانی بهار<sup>۲</sup>

سید قاسم قربانزاده زعفرانی<sup>۳</sup>

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۴/۳۰

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۷/۱۰

وفاق اجتماعی، یکی از موضوعات اساسی است که از گذشته طولانی مورد توجه صاحب نظران در حوزه مطالعات اجتماعی و فرهنگی بوده است. با گذشت زمان این مسئله نه تنها اهمیت خود را از دست نداده، بلکه به جهت تحولات روزافزون در صحنه بین الملل و جهانی از اهمیت بیش از پیش برخوردار شده است. وفاق اجتماعی به عنوان یکی از مولفه های اساسی و بنیادین سرمایه اجتماعی و از عوامل تاثیرگذار بر روابط اجتماعی می باشد که روز به روز فرسایش می یابد و ضعیف تر می گردد- این مساله هم در سطح جهانی و هم در سطح ملی مشاهده شده است. برای تحلیل و تبیین این موضوع، چهارچوب نظری تحقیق بر اساس نظریات پاتنام و بوردیو و مکاتب کارکردگرایی و کنش متقابل نمادین طراحی گردیده است. هدف از پژوهش حاضر، بررسی نگرش مدیران ورزشی و غیر ورزشی در میزان توانایی پیش بینی ورزش قهرمانی در افزایش ابعاد وفاق اجتماعی (کنش های ارتباطی، برقراری نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و همنوایی اجتماعی) می باشد.

پژوهش حاضر به لحاظ اجرا از نوع پیمایشی است. جامعه آماری پژوهش، مدیران ورزشی و غیر ورزشی ۳۱ استان کشور بوده است که از بین این استان ها، ده استان بالای دو میلیون نفر جمعیت به شکل تصادفی ساده انتخاب شدند. مدیران ورزشی، ۵ نفر شامل مدیران و معاونان ادارات کل تربیت بدنی استان ها- دارای تجربه و زمینه مدیریت در توسعه ورزش همگانی و قهرمانی- و مدیران غیرورزشی ۵ نفر شامل ۳ نفر از مدیران سیاسی، امنیتی و انتظامی ۳۱ استانداری و ۲ نفر از مدیران و معاونان ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی- دارای سابقه در زمینه فرهنگ سازی برقراری نظم و ثبات و فراهم نمودن همبستگی- بودند که در مجموع، ۱۰۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. در واقع، نمونه گیری به روش کل شمار و به

E-mail: neek\_m2008@yahoo.com

۱ کارشناس مسئول امور ورزشی، دانشگاه مازندران (نویسنده مسئول)

۲ دانشیار، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

۳ کارشناس مسئول امور ورزشی، دانشگاه مازندران

صورت هدفمند انجام شد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات در تحقیق حاضر، پرسش‌نامه بود. برای سنجش میزان روایی از روش همبستگی درونی گویه‌ها و همچنین «آلفای کرونباخ» استفاده گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از SPSS 16 صورت گرفت.

تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که هر چند متغیر مشارکت در ورزش قهرمانی با هر چهار بعد وفاق اجتماعی (کنش‌های ارتباطی، برقرای نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و هم‌نوایی اجتماعی) رابطه معنی‌داری دارد ( $p < 0.05$ ) اما تحلیل رگرسیون چندگانه نشان می‌دهد تنها متغیر هم‌نوایی اجتماعی به دلیل دارا بودن بالاترین ضریب همبستگی،  $0.158$  از واریانس ورزش قهرمانی را تبیین می‌کند که با توجه به میزان  $F$  مشاهده شده این واریانس تبیین شده است. در نتیجه، مدل رگرسیون درگام اول در سطح  $0.01$  معنی‌دار و نشان از توانایی پیش‌بینی ورزش قهرمانی تنها در بعد هم‌نوایی اجتماعی را دارد و در سه بعد دیگر (کنش‌های ارتباطی، برقرای نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی) این پیش‌بینی معنی‌دار نمی‌باشد.

**واژگان کلیدی:** ورزش قهرمانی، پیش‌بینی و وفاق اجتماعی

وفاق اجتماعی، شکلی از ارتباط است که در آن گروهی از مردم (درون مرزهای جغرافیایی، مثلاً داخل مرزهای یک کشور) توانایی و مهارت برای تشریک مساعی را نشان می‌دهند و این خود فضا را برای بروز تغییر خوب (توسعه به تعبیر چمبرز<sup>۱</sup>) به وجود می‌آورد. وجود وفاق و توافق محکم میان اعضای یک جامعه، دغدغه مهم فکری همه کسانی است که به رشد و تعالی جامعه می‌اندیشند و پیوسته در این اندیشه‌اند که چگونه می‌توان از خواسته‌های متفاوت مردم، برآیندی مثبت ساخت تا حیثیت جامعه در مسیر تکامل پیش رود. منظور از وفاق، توافق بر سر مجموعه‌ای از ارزش‌ها و باورهاست که زمینه رفتارها و اعمال اجتماعی را شکل می‌دهد. اعمال و رفتارهایی که زندگی اجتماعی و جمعی را خلق کند و هویت بخشد. یک جامعه پایدار نمی‌ماند مگر اینکه رفتارها و امورات اجتماعی آن دارای ثبات و پیوستگی مشخصی باشد و این ثبات و پیوستگی هم به وجود نمی‌آید مگر با داشتن وفاق و تفاهم میان افراد و اعضای جامعه در امور مشترک. با وجود آنکه میان صاحب‌نظران در مورد تعریف وفاق اجتماعی اتفاق نظر وجود ندارد، اما می‌توان این مفهوم را در دو بُعد نظری و عینی مورد بررسی قرار داد. از بعد نظری، وفاق اجتماعی به نزدیکی و سازگاری باورهای افرادی اشاره دارد که قرار است میان آنها وفاق اجتماعی به وجود آید. اما از بعد عینی، رفتار و نوع نظام اجتماعی است که در آن برآیند نیروها در جهت سازگاری، انطباق و تعادل بیشتر میان اعضاست. بر این اساس، یکی از اصلی‌ترین اهداف همه نظام‌های سیاسی، تلاش برای یکپارچه ساختن گروه‌های اجتماعی است. این امر به عصر حاضر اختصاص ندارد و همواره برای همه رهبران و اندیشمندان امور اجتماعی مسلم بوده است که هر مقدار، گروه‌های اجتماعی از همگونی در اهداف و جهت‌گیری‌ها و دغدغه‌های مهم اعتقادی و اجتماعی برخوردار باشند، زمینه ایجاد وفاق و همبستگی همگانی فراهم‌تر خواهد شد (امیر انتخابی، ۱۳۹۰: ۱۴).

مطالعات نشان می‌دهد ورزش، سازوکاری مفید و مؤثر برای نزدیک کردن خرده فرهنگ‌ها به یکدیگر است. در مسابقات جهانی، اهتزاز پرچم و پخش سرود ملی یک کشور به دنبال پیروزی ورزش‌کاران وابسته به خرده فرهنگ‌های مختلف و یا فرهنگ اصلی آن کشور، بازگوکننده و تأکید کننده و تجسم و مقوم وحدت ملی در آن کشور است. جذب اقوام در جامعه ملی یکی از کارکردهای هویت ساز ورزش است. از این رو، با توجه به وجود اقوام گوناگون (ترک، کرد، لر، عرب، ترکمن و بلوچ) تیم‌های ورزشی با درخشش در سطح بین‌المللی باعث نزدیک شدن حس هویت در بعد ملی در بین این اقوام و تقویت همبستگی و هویت ملی از طریق ورزش شده است (ابراهیمی، ۱۳۹۳: ۱۸۹).

---

<sup>۱</sup>Robert Chambers

بر اساس تحقیقات انجام شده، ورزش امروزه در عرصه سیاسی و اجتماعی می‌تواند عاملی مهم و اساسی در ایجاد وفاق اجتماعی، تقویت هویت ملی، مشارکت عمومی، نشاط روحی و روانی در جوامع، تخلیه خشونت‌های مخرب، امید و سرزندگی، انسجام و همبستگی اجتماعی باشد. در جهان امروز، در کنار عناصر هویت‌بخش و وحدت‌بخش هر ملتی مانند زبان، دین و سرزمین مشترک، ورزش نیز جایگاه خود را پیدا کرده، هر چند وزن هر کدام از این عوامل نسبت به دیگری متفاوت است. اینک، ورزش به دلیل اثر پررنگ و زودهنگام خود جایگاه ویژه‌ای یافته است. ورزش در عصر جدید، یگانه عالمی است که می‌تواند افراد یک جامعه را در عین داشتن تفاوت‌های معنادار به همدیگر پیوند دهد. شاید مثال بارز این مطلب، شکست رقیب شراک در انتخابات سال ۲۰۰۱ فرانسه باشد. لوپن اعلام کرده بود که در صورت پیروزی در انتخابات، اقلیت‌های مذهبی مقیم فرانسه را اخراج خواهد کرد. پس در صورت پیروزی می‌توانست «زیدان» اسطوره فوتبال آن کشور را اخراج کند. بنابراین، این مسئله منجر به شکست او در انتخابات شد. امروزه حضور بازیکنان اقلیت‌های مذهبی در تیم‌های ملی و جذب اقوام در جامعه ملی از طریق ورزش از کارکردهای مهم این پدیده اجتماعی است. نقش منسجم‌کننده ورزش برای یک ملت، مشابه نقش ساختاری کارکردی متناسب به ورزش در اجتماعات می‌باشد که در مطالعات کلاسیک و مطالعات اخیر می‌توان یافت. انسجام برای مقابله با تنوع نژادی، قومی، منطقه‌ای و طبقاتی موجود در داخل کشور دلیل عمده‌ای است که سبب می‌شود تا ملت‌ها مشارکت در رویدادهای ورزشی کاملاً آشکار را تشویق کنند (تیموری، ۱۳۸۹: ۱).

مطالعه لور در مورد برزیل نشان می‌دهد که چگونه ورزش به یک جمعیت متنوع، عامل مشترکی با عنوان "همبستگی ملی" می‌بخشد. پس ورزش می‌تواند نقش مهمی در ایجاد هویت ملی یا ناسیونالیسم ایفا کند و بطور موقت بر تفاوت‌ها و اختلافات موجود فایق آید. مسابقات قهرمانی راگبی جهانی، مثال جالبی در این زمینه است. هر سال وقتی تیم‌ها برگزیده می‌شوند، جناح‌های در حال جنگ در ایرلند و ایرلند شمالی دشمنی‌های شدید خود را کنار می‌نهند، بازیکنانی از هر دو گروه با یکدیگر ترکیب می‌شوند تا تیم ملی ایرلند را تشکیل دهند، تیمی که مردم هر دو ملت برای آن فریاد شادی سر می‌دهند (تیموری، ۱۳۸۹: ۱). حکومت‌ها با آگاهی از نقش متحدکننده ورزش اغلب رقابت‌های بین‌المللی را تشویق می‌کنند. اگرچه منتقدان معقد به دیدگاه تضاد بر این باورند که استفاده از ورزش برای متجانس‌نمودن مردم جامعه بیانگر تلاشی است برای کنترل این مردم از طریق تلقین ارزش‌های حاکم بر آنها که نتیجه این امر تقلیل احتمال چالش علیه صاحبان قدرت می‌باشد. مشارکت در ورزش‌های بین‌المللی مستلزم مشارکت در شبکه‌ای از سازمان‌هاست که این سازمان‌ها دارای قلمرو جهانی هستند. لذا قبل از اینکه این مشارکت بتواند موثر واقع شود، باید پایگاهی سازمانی که کارکنان آن افرادی شایسته و ذی‌صلاح باشند، توسعه یابد تا به وسیله ورزش که مکانیسمی فراهم می‌آورد تا سازمان‌ها به یکدیگر پیوند بخورند، مهارت‌های مدیریتی و اداری در میان مردم توسعه یابد (تیموری، ۱۳۸۹: ۱).

ورزش به عنوان یک پدیده اجتماعی و فرهنگی نشانگر ورود افراد به شبکه روابط اجتماعی است. ورزش عرصه ظهور رفتارها، نگرش‌ها، ارزش‌ها و بازنمایی‌های معنادار قرن بیست و یکم است. این پدیده چندبعدی، آنچنان در متن جهان زندگی انسان‌ها نفوذ نموده که امروز می‌توان با توجه به نگرش و فعالیت‌های ورزشی افراد طرز تفکر، سبک زندگی و میزان سرمایه اجتماعی افراد را بازشناسی کرد و از روی رفتارها و فعالیت‌های ورزشی، سایر فعالیت‌های زندگی را منسجم و پیش‌بینی نمود و انسجام و همبستگی را تحت تاثیر قرار داد. بنابراین، با رویکرد جامعه‌شناختی تحلیل بازی‌ها و ورزش‌ها می‌توان بخش عمده‌ای از ویژگی‌های جامعه‌ای که ورزش‌ها در آن پدیدار شده‌اند را باز شناخت (جوانمرد، ۱۳۸۸: ۳۰).

با توجه به بررسی‌های به عمل آمده، ورزش و پرداختن به ورزش نمونه‌ای از پدیده‌های اجتماعی است که به نظر می‌رسد در عین حال که سرمایه اجتماعی موجود در جامعه می‌تواند به توسعه ورزش کمک کند، بلکه اقبال عمومی جامعه به ورزش و پرداختن به ورزش نیز می‌تواند از عوامل تقویت ابعاد سرمایه اجتماعی مثل همبستگی اجتماعی بالا، روحیه انعطاف‌پذیری و تنوع طلبی، مشارکت مدنی بالا، اعتماد اجتماعی و... باشد که نشان از سلامت اجتماعی و روانی یک جامعه دارد (رحمانی فیروزجاه، ۱۳۹۰: ۳۸).

بنابراین، به نظر می‌رسد ورزش به عنوان یکی از عوامل مهم اجتماعی می‌تواند در تقویت این سرمایه اجتماعی یعنی وفاق اجتماعی نقش زیادی داشته باشد؛ به طوری که اعضای جامعه با برقراری تماس با یکدیگر و پایدار ساختن آنها، قادر به کسب این سرمایه می‌باشند.

وفاق اجتماعی<sup>۱</sup> به عنوان یکی از مولفه‌های اساسی سرمایه اجتماعی، یکی از موضوعات اساسی است که از دیرباز مورد توجه مطالعات جامعه‌شناختی بوده است. وفاق اجتماعی عبارت است از: «توافق جمعی بر سر مجموعه‌ای از اصول و قواعد اجتماعی که در یک میدان تعاملی اجتماعی که خود موجود «انرژی عاطفی» است به وجود می‌آید. انرژی عاطفی هم‌زمان نتیجه و موجد (علت و معلول) توافق اجتماعی است (جمشیدی، ۱۳۷۹: ۱۴۶). وفاق اجتماعی در این پژوهش، در چهار بعد کنش‌های ارتباطی، برقراری نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و هم‌نوایی اجتماعی مورد تعریف و بررسی قرار گرفته است. در کنش ارتباطی به کنش تحریف نشده و داوطلبانه که همواره به رفع موانع موجود بر سر راه ارتباط آزادانه منجر خواهد شد پرداخته و نظم اجتماعی به معنای اطاعت اعضای جامعه از هنجارها، ارزش‌ها و قوانینی است که اساس قوام جامعه را تشکیل می‌دهد. تعادل اجتماعی هم متضمن اندیشه چیزی است که قائم به خود بوده و در طول زمان به صورتی پویا پابرجا می‌ماند. هم‌نوایی اجتماعی به عنوان مولفه دیگر این

پژوهش به معنای فرآیندی روانی و اجتماعی است که از طریق آن شخص همان طرز تلقی و کردارها، عادات زندگی و اندیشه را می‌پذیرد که افراد مسلط بر محیط پیرامونش پذیرفته‌اند (جوانمرد، ۱۳۸۸: ۳۰).

جوانمرد (۱۳۸۸) در تحقیقی گزارش کرد بین متغیرهای سابقه ورزشی، عضویت در تیم ملی، دعوت به اردوی تیم ملی و کسب مقام ورزشی با نگرش قهرمانان در زمینه تاثیر ورزش بر انسجام اجتماعی ارتباط معنی‌داری وجود دارد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد بین متغیرهای مستقل شادابی، آرامش، ثبات و پایداری، هویت ملی، افزایش سازگاری، کنش ارتباطی، تفاهم و توافق، وفاق اجتماعی، سرمایه اجتماعی و... با متغیر وابسته انسجام اجتماعی رابطه وجود دارد.

پارسامهر در تحقیق خود همبستگی مثبت میان مولفه‌های سرمایه اجتماعی و مصرف ورزش را نشان می‌دهد. مولفه مصرف ورزش با مولفه‌های مشارکت اجتماعی، تعامل اجتماعی و احساس تعلق همبستگی نسبتاً بالایی دارد (۱۳۹۰: ۷۳).

فاضلی بیان می‌کند برخی جامعه‌شناسان ایرانی سه رخداد، اجماع بر سر حق هسته‌ای ایران، نام تاریخی خلیج فارس و پیروزی تیم ملی فوتبال ایران بر امریکا را سه حادثه مهم دانسته‌اند که اجماع حداکثری ایرانیان را طی دو دهه گذشته به وجود آورده است. همچنین، ورزش به ویژه فوتبال می‌تواند مجرای برای گره‌زدن علایق اقلیت‌ها به بدنه اکثریت باشد که در نهایت همبستگی ملی را رقم می‌زند. (۱۳۹۱: ۱۷۴)

نتایج تحقیق والس<sup>۱</sup> (۲۰۰۸: ۱۷) نشان می‌دهد که باشگاه‌های ورزشی عرصه‌های مناسب برای پل‌زدن سرمایه اجتماعی میان مهاجران از اقلیت‌هایی با پیشینه مختلف قومی می‌باشد. پژوهش شری<sup>۲</sup> (۲۰۱۰: ۲۰۳) اثبات کرد برنامه‌های ورزشی می‌توانند در دوباره دخیل کردن مردم حاشیه‌ای در اجتماعات وسیع‌تر نقش مهمی ایفا نماید. همچنین، کلوپ‌های ورزشی وسیع، نه تنها ورزش‌های گوناگون را در بر می‌گیرد، بلکه فرصت مناسبی برای ارتباطات میان اعضای کلوپ را نیز فراهم نماید اوکاسیو<sup>۳</sup> (۲۰۱۰: ۱۵).

مکاتب مختلف جامعه‌شناسی از جمله کارکردگرایان به سهم و نقش عناصر اجتماعی مانند ورزش در ثبات اجتماعی تأکید و توجه دارند. کارکردگرایان، ورزش را به مثابه نهاد شبه مذهبی<sup>۴</sup> در نظر می‌گیرند که با استفاده از مراسم و تشریفات خاص خود به تقویت ارزش‌های مشترک بین افراد و جامعه می‌پردازد. علاوه بر این، کارکردگرایان به تأثیر ورزش در جامعه‌پذیری نوجوانان و جوانان و سازگار نمودن افراد جامعه با ارزش‌های مثبتی نظیر میهن‌پرستی و نقش آن در تقویت توانایی‌های فیزیکی تأکید دارند و آن را به عنوان عرصه‌ای برای تجلی تنش‌ها و تخلیه انرژی پرخاشگرانه با شیوه اجتماعی مطلوب در نظر می‌گیرند. به

---

1 Kristin Walseth  
2 Emma Sherry  
3 Isao Okayasa  
4 Qusi- Religious

اعتقاد صاحب‌نظران این مکتب، ورزش افراد یک جامعه یا حتی یک ملت را دور هم جمع می‌کند و نوعی احساس وحدت و یکپارچگی اجتماعی را رواج می‌دهد (نیک نژاد، ۱۳۸۹: ۲۵).

صاحب‌نظران مکتب کنش متقابل نمادین هم معتقدند درون جهان اجتماعی ورزش، معانی نمادین بسیاری خلق می‌شود. فرآیندی که در خلال آن این معانی ساخته می‌شود، برای یک جامعه‌شناس به سادگی قابل رؤیت است. بعلاوه، از آنجا که آنچه مورد مشاهده قرار می‌گیرد کارکردی آشکار از وجود یک تیم است، نه مجموعه‌ای از افراد، می‌توان فراگرد جمعی ساختار معانی آن را مورد بررسی قرار داد. در ورزش، ارزش‌های نهادین مانند شکست و پیروزی، روحیه و اخلاق ورزشکاری، فعالیت تیمی و تلاش فردی از اهمیت وافر برخوردارند. مفاهیم موجود در کنش متقابل نهادی از قبیل خود، دیگری تعمیم یافته، نقش، وضعیت و هویت برای انجام هرگونه تحلیل از ورزش مناسب دارند. ارزش‌های تیمی، هنجارها، تشریفات، تشویق‌ها، نشانه‌ها و علائم، بازی‌ها، آمارها و واکنش‌های مربوط به شکست یا پیروزی در عرصه ورزش، جملگی دلایل قانع‌کننده‌ای برای جلب توجه تحلیل‌گران کنش متقابل نمادی به این موضوع به شمار می‌آیند. دیدگاه کنش متقابل نمادی به معانی خلق شده در عرصه ورزش‌های گروهی و این که چگونه این معانی بر ورزش اثر می‌گذارند، توجه دارد. تأکید این دیدگاه بر آن دسته از معانی اجتماعی است که در وضعیت‌های متفاوت حتی با بازیگرانی یکسان ممکن است به گونه‌ای حائز اهمیت با یکدیگر تفاوت داشته باشند. از آنجا که شکل‌های گوناگون فعالیت‌های ورزشی دنیاهای نمادین هستند، دنیای اجتماعی مناسبی جهت بررسی نظریه‌پردازان دیدگاه کنش متقابل نمادی به شمار می‌آیند. معانی موجود در قلمرو فعالیت‌های ورزشی ذاتی نیستند، بلکه از طریق قواعد و قراردادها و..... توسط کنش‌گران اجتماعی خلق می‌شوند. این معانی برخاسته از مبانی اجتماعی‌اند و کارکرد بیولوژیکی تحت پوشش معانی اجتماعی دارند (شارع پور، ۱۳۸۱: ۴۰).

از نظر پانتام<sup>۱</sup> سرمایه اجتماعی عبارت است از پیوندهای بین افراد، شبکه‌های اجتماعی و هنجارهای اعتماد و معامله به مثل که از آن پیوندها ناشی می‌شود. بیشتر تحلیل‌های پانتام بر روی نقش مثبتی است که ورزش ممکن است در شکل‌دادن سرمایه اجتماعی بازی کند، تمرکز کرده است (پانتام، ۲۰۰۱: ۴۰۱).

بورديو<sup>۲</sup> (۱۹۸۴) کارکردهای ورزش را بسیج توده‌ها جهت اهداف و امیال سیاسی دانسته و معتقد است ورزش به موضوعی برای رقابت میان نهادهایی تبدیل شده که به شکل کامل یا جزیی سازمان یافته‌اند تا بتوانند به سمت بسیج و فتح سیاسی توده‌ها گام بردارند. او معتقد است نهادها و احزاب سیاسی و رقیب در استفاده از ورزش به جهت تامین اهداف سیاسی استفاده کرده‌اند که در این رهگذر به تدریج سندیکاها و کلیساها و سپس سرمایه‌داران به جمع این رقبا برای کارکردهای سیاسی ورزش اضافه شده‌اند. بنابراین

<sup>۱</sup>Pantam

<sup>۲</sup>.Bordive

بورديو، ورزش را ابزاری مناسب جهت رقابت در بين نهادهای سياسی به منظور سلطه و پیروزی خود دانسته، معتقد بود ورزش به عنوان یک پدیده اجتماعی، قابلیت تبدیل شدن به قدرت سياسی زودهنگام را دارد (جوانمرد، ۱۳۸۸: ۳۰).

به هر تقدیر از آنجایی که در پژوهش حاضر متغیرهای متعددی برای تحلیل کارکرد ورزش بر وفاق اجتماعی و اعتماد ملی مطرح شده است و همچنان که در این بخش توضیح داده شد، متغیر مستقل (ورزش) و متغیرهای وابسته (وفاق اجتماعی و اعتماد ملی) تحقیق حاضر، مفاهیمی هستند که صرفاً نمی‌توان با یک نظریه آن‌ها را سنجید یا تبیین نمود. پس چارچوب نظری پژوهش حاضر باید ترکیبی باشد؛ یعنی، بر پایه چند تئوری بنا گردد.

همانگونه که بیان گردید در تحقیقات داخلی، بیشتر بر مفهوم سرمایه اجتماعی به عنوان متغیر مستقل بحث شده و تاثیر آن را بر مفاهیم دیگر بر روی آن سنجیده‌اند یا به بررسی میزان سرمایه اجتماعی و عوامل موثر بر آن در جوامع آماری مختلف پرداخته شده است. در مورد کارکرد ورزش بر وفاق اجتماعی و اعتماد ملی علی‌رغم جستجو در منابع و اسناد مختلف تحقیقاتی، متأسفانه منبعی که مستقیماً به موضوع تحقیق مورد نظر بپردازد مشاهده نشده است. برخلاف بی‌توجهی محققان ایرانی به انجام مطالعه در این زمینه، محققان خارجی در تحقیقات دهه اخیر خود کم و بیش به این موضوع پرداخته‌اند و در نتایج پژوهش خود به اهمیت توجه به این موضوع و لزوم مطالعه و تحقیق بیشتر پیرامون این موضوع را در جامعه آماری مورد مطالعه خود اعلام کرده‌اند. با توجه به خلاء نسبی پژوهش و مطالعه در این زمینه، این تحقیق به لحاظ علمی- گسترش و تقویت ادبیات موضوع و فراهم شدن داده‌ها و نتایج تجربی برای استفاده سایر محققان- و عملی- ارائه راهکارهایی برای ارتقا و تقویت سرمایه اجتماعی، وفاق اجتماعی و اعتماد ملی از طریق ورزش - کارکرد های مناسبی را در پی خواهد داشت.

به نظر می‌رسد ورزش- که در این تحقیق ورزش قهرمانی مد نظر می‌باشد- به عنوان یک پدیده اجتماعی می‌تواند بدون نیاز به ترجمه، خود ترجمان ملت‌ها بوده و زمینه را برای انسجام و همبستگی اجتماعی فراهم نماید و قادر است تا مشترکات بین ملل را به ارمغان آورده و مراودات و تبادل فرهنگی را رقم بزند (جوانمرد، ۱۳۸۸: ۳۰). بنابراین لازم است روشن شود که آیا پرداختن به ورزش و گسترش روزافزون آن می‌تواند به عنوان فرصتی برای تقویت وفاق اجتماعی باشد؟ به همین منظور مطالعه حاضر در صدد بررسی این مسأله اساسی است که آیا از دیدگاه مدیران ورزشی و غیر ورزشی، ورزش قهرمانی این توانایی را دارد که بتواند میزان افزایش ابعاد وفاق اجتماعی را بیش بینی نماید؟ در کنار این امر مهم به بررسی به این موارد نیز پرداخته خواهد شد که آیا میانگین کارکرد ورزش قهرمانی از دیدگاه مدیران ورزشی و غیر ورزشی بیش از سطح متوسط است؟



آیا مشارکت در ورزش قهرمانی با ابعاد وفاق اجتماعی - کنش‌های ارتباطی، برقراری نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی، هم‌نوایی اجتماعی رابطه دارد؟

### فرضیه اصلی تحقیق

بین ورزش قهرمانی و وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.

### فرضیات فرعی تحقیق

۱. بین ورزش قهرمانی و بعد کنش‌های ارتباطی وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
۲. بین ورزش قهرمانی و بعد برقراری نظم اجتماعی وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
۳. بین ورزش قهرمانی و بعد تعادل و توازن اجتماعی وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.
۴. بین ورزش قهرمانی و بعد هم‌نوایی اجتماعی وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.

### روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر، پیمایشی بوده که در آن برای گردآوری داده‌ها از تکنیک پرسشنامه استفاده شده است. جامعه مورد مطالعه در این پژوهش، ده استان بالای دو میلیون نفر جمعیت می‌باشد که در این جامعه سه سازمان با عنوان ادارات کل تربیت بدنی، ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و استانداری‌ها مدنظر بوده است. نمونه آماری این پژوهش، مدیران ورزشی شامل مدیران کل و معاونان، رئیس ورزش همگانی، رئیس ورزش قهرمانی در ادارات کل تربیت بدنی استان‌ها به تعداد ۵ نفر و مدیران غیرورزشی شامل مدیران کل سیاسی، امنیتی و انتظامی استانداری‌های کشور و مدیران و معاونان ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌ها به تعداد ۵ نفر و در مجموع، ۱۰۰ نفر از مدیران دارای سابق مدیریتی در ورزش و فرهنگ سازی و برقراری نظم در جامعه بودند - به عبارت دیگر، نمونه آماری این پژوهش به شیوه تمام شماری انتخاب شده بود. با توجه به اینکه مدیران ورزشی مستقیماً با افراد جامعه در ارتباط می‌باشند و از طرف دیگر، مدیران غیر ورزشی (جامعه آماری مورد استفاده در این تحقیق) مستقیماً با امنیت و همبستگی افراد جامعه مرتبط می‌باشند، جامعه آماری این پژوهش از این دو طیف مدیران انتخاب شده است.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات در تحقیق حاضر، پرسش‌نامه است. برای تنظیم پرسش‌نامه، نتایج تحقیقات میدانی و مطالعات کتابخانه‌ای که در خصوص فعالیت‌های ورزشی و وفاق اجتماعی منتشر شده بود، مورد

بررسی قرار گرفت و ابعاد و شاخص‌های مورد نظر تعیین گردید. سپس با استناد به ادبیات پژوهش و حوزه موضوع تحقیق تلاش گردید تا در طراحی سوالات پرسش‌نامه از سوالات مشابه در تحقیقات معتبر در سطح ملی استفاده شود. در مرحله بعد با تنظیم پرسش‌نامه اولیه و پس از انجام یک پیش‌آزمون بر روی ۳۰ نفر از پاسخ‌گویان مشابه پاسخگویان جامعه آماری، سوالات نامناسب و مشابه، حذف و یا اصلاح شد. برای اطمینان از اعتبار پرسش‌نامه، از اعتبار صوری و جهت‌روایی پرسش‌نامه، از پیش‌آزمون و آلفای کرونباخ (۰/۸۶) استفاده گردید. در نهایت، تجزیه و تحلیل داده‌ها بر اساس داده‌های آماری و با نرم افزار **spss** صورت گرفت. به منظور توصیف و تحلیل داده‌ها، ابتدا با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی، میانگین، انحراف معیار، جدول و نمودار متغیرهای تحقیق توصیف شدند. با استفاده از آزمون کلموگروف-اسمیرنوف تسن نرمالیتی انجام گرفت که داده‌ها نرمال بودند. سپس آزمون **T** و برازش رگرسیون انجام شد.

## یافته‌های پژوهش

### یافته‌های توصیفی

اطلاعات جمعیت‌شناختی جامعه آماری نشان داده است ۲۰ درصد مدیران در ارشاد، ۴۷ درصد مدیران در تربیت بدنی و ۳۳ درصد در استانداری‌ها بوده‌اند. ۸۸/۲ درصد نمونه آماری را مدیران مرد و ۱۱/۸ درصد را مدیران زن تشکیل داده‌اند. سطح تحصیلات مدیران نشان داده است ۷/۲ درصد آنان دارای مدرک فوق دیپلم، ۴۵/۴ لیسانس، ۴۴/۳ درصد فوق لیسانس و ۳/۱ درصد دکترا بودند. ۹۱/۴ درصد مدیران متأهل و ۸/۶ درصد مجرد بودند. وضعیت سابقه خدمت آنها نشان داده بود ۲۵ درصد مدیران دارای سابقه خدمت کمتر از ۵ سال، ۳۴/۱ درصد ۵-۱ سال، ۲۵ درصد ۱۵-۱۰ سال و ۱۵/۹ درصد دارای سابقه خدمت ۱۵ سال و بیشتر بوده‌اند.

### یافته‌های استنباطی

جدول ۱: آزمون مقایسه میانگین کارکرد ورزش قهرمانی بر ابعاد وفاق اجتماعی

P	t	انحراف معیار	میانگین	ابعاد وفاق اجتماعی
۰/۰۰۱	۱۷/۵۶	۰/۵۷۳	۴/۰۰	کنش‌های ارتباطی
۰/۰۰۱	۱۴/۷۵	۰/۶۳۲	۳/۹۵	نظم اجتماعی
۰/۰۰۱	۱۲/۷۶	۰/۶۲۰	۳/۸۰	تعادل و توازن اجتماعی
۰/۰۰۱	۱۵/۰۶	۰/۶۴۱	۳/۹۷	همنوایی اجتماعی

بر اساس نتایج جدول ۱ خروجی آزمون T جهت مقایسه میانگین نمره کارکرد ورزش قهرمانی بر ابعاد وفاق اجتماعی در سطح  $p \leq 0.05$  معنی دار می باشد. بنابراین، میانگین کارکردهای ورزش در ابعاد وفاق اجتماعی (همنوایی اجتماعی، کنش های ارتباطی، نظم اجتماعی، تعادل و نظم اجتماعی) در ورزش قهرمانی بیش از سطح متوسط و معنی دار می باشد.

جدول ۲: آزمون ضریب همبستگی پیرسون بین ورزش قهرمانی و ابعاد اعتماد ملی

P	R	ابعاد وفاق اجتماعی
۰/۰۰۹	۰/۲۶۱	کنش های ارتباطی
۰/۰۰۱	۰/۳۲۷	نظم اجتماعی
۰/۰۱۴	۰/۲۴۹	تعادل و توازن اجتماعی
۰/۰۰۱	۰/۴۰۷	همنوایی اجتماعی

بر اساس نتایج جدول ۲، ضریب همبستگی بین ابعاد وفاق اجتماعی (کنش های ارتباطی، نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و همنوایی اجتماعی) با ورزش قهرمانی در سطح  $p \leq 0.05$  معنی دار بوده است. لذا بین مشارکت در ورزش قهرمانی با ابعاد وفاق اجتماعی رابطه وجود دارد.

جدول ۳: رگرسیون چندگانه پیش بینی ورزش قهرمانی بر اساس کارکرد های ورزش

مدل	ضریب همبستگی چندگانه	مجدور ضریب همبستگی چندگانه	ضریب همبستگی چندگانه تعدیل شده	F change	سطح معنی داری	R change
همنوایی اجتماعی	۰/۳۹۷	۰/۱۵۸	۰/۱۴۸	۱۶/۶۵	۰/۰۰۱	۰/۱۵۸

رگرسیون خطی چندگانه بین متغیر مستقل تحقیق (ورزش قهرمانی) با متغیرهای وابسته با توجه به نتایج جدول ۳ نشان داده است، از چهار متغیر وارد شده در معادله (کنش های ارتباطی، نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و همنوایی اجتماعی) متغیر همنوایی اجتماعی در گام اول به دلیل دارا بودن بالاترین ضریب همبستگی صفر مرتبه با متغیر وابسته ( ورزش قهرمانی ) وارد معادله رگرسیون شده و  $0.158$  از واریانس ورزش قهرمانی را تبیین می کند که با توجه به میزان F مشاهده شده این واریانس تبیین شده و در نتیجه مدل رگرسیون در گام اول در سطح  $0.01$  معنی دار است. بنابراین، ورزش قهرمانی توان پیش بینی

میزان ابعاد وفاق اجتماعی را فقط در بعد همنوایی اجتماعی را داشته و معنی دار می‌باشد و در سایر ابعاد وفاق اجتماعی (کنش های ارتباطی، نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی) معنی دار نمی‌باشد.

## بحث و نتیجه گیری

ورزش به عنوان یک پدیده اجتماعی، به بررسی ارزش‌ها و هنجارهای فرهنگی یک جامعه می‌پردازد و به صورت ارتباط متقابل و مؤثر زوایای مختلف و ابعاد نو رفتار انسانی را مورد توجه قرار می‌دهد. این پدیده اثرگذار در عصر حاضر از طریق مراسم، آیین‌ها، نمادها، ارزش‌های مشترک، ابزار سلطه، خشونت‌گرایی، تجاری شدن، سرمایه اجتماعی و فرهنگی، سیاسی شدن، رسانه‌ای شدن و... به عنوان یکی از مهمترین نهادهای جامعه مدرن صنعتی و پسا صنعتی درآمده که بخش اعظم جمعیت هر کشور را به اشکال گوناگون با خود همراه کرده است. ورزش به عنوان پدیده اجتماعی تام، بسیج منابع انسانی و مالی، تشکیلات سازمان یافته، گسترش روابط بین الملل، نوعی سرگرمی و تفریح رسانه‌ای، ارتقای آگاهی محوری، سلامت روانی و جسمی، افزایش اعتماد و سرمایه اجتماعی، رشد توریسم، تخلیه هیجانات و انفعالات روحی، پرورش اخلاق انسانی و اجتماعی و... را به همراه دارد.

در واقع، عضویت افراد در تیم های ورزشی سبب می‌شود که بازیکنان در هنگام تمرین و انجام بازی، ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی را بپذیرند و رعایت کنند و انجام چنین فرایند جامعه پذیری منجر به تقویت همبستگی اجتماعی شده است. نیکسون و فرای<sup>۱</sup> - از اندیشمندان جامعه شناسی ورزشی - معتقدند: «حاصل جامعه پذیری از طریق ورزش، یادگیری و شکل گیری باورها، نگرش‌ها، بهبود مهارت‌ها و جامعه پذیری نقش‌ها و هویت جنسی است. این آموخته‌ها به زمینه های دیگر زندگی ورزشکاران قابل انتقال است و موجب می‌شود که در زمینه های دیگر حیات خود نیز در فعالیت های گروهی و جمعی به صورت موفقیت آمیزی عمل می‌کنند. به عبارت دیگر، آموزه‌های تربیتی کسب شده در فعالیت های ورزشی به موقعیت های دیگر زندگی ورزشکار منتقل می‌شوند.» (صداقت زادگان، ۱۳۸۴)

همچنان‌که از فواید اجتماعی ورزش بر می‌آید، یکی از کارکردهای پنهان مشارکت ورزشی، ایجاد شبکه‌های دوستان و همبستگی بین افراد است؛ به این صورت که اعضای جامعه با برقراری تماس با یکدیگر و پایدار ساختن آنها، قادر به کسب آنها می‌باشند (پارسامهر، ۱۳۸۸).

<sup>۱</sup> Nikson.h.I& Fery.J.h

با توجه تحقیقات انجام شده و نتایج این پژوهش، کارکردهای متنوع ورزش در حوزه های مختلف اجتماعی از جمله وفاق اجتماعی و ابعاد آن که محور اصلی این پژوهش را به خود اختصاص داده، علاوه بر آنکه دغدغه‌ای در خاطر اندیشمندان علوم انسانی بوجود آورده است، جایگاه ویژه‌ای در جوامع امروزی پیدا کرده است.

وفاق اجتماعی یکی از موضوعات اساسی است که از دیر باز مورد توجه مطالعات جامعه‌شناختی بوده است. وفاق اجتماعی در این پژوهش در چهار بعد کنش‌های ارتباطی، برقرای نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و هم‌نوایی اجتماعی مورد تعریف و بررسی قرار می‌گیرد (جوانمرد، ۱۳۸۸: ۳۰-۲۶).

با توجه به اهمیت و جایگاه وفاق اجتماعی به عنوان یکی از مولفه های اساسی و بنیادین سرمایه اجتماعی و عاملی در حفظ ثبات سیاسی جامعه، به نظر می‌رسد یکی از فاکتورهای اجتماعی موثر در تقویت وفاق اجتماعی، واژه کاملاً آشنای ورزش باشد که همه افراد صرف‌نظر از اینکه خود چقدر به ورزش می‌پردازند، به شنیدن اخبار ورزشی و یا دست کم دنبال کردن مسابقه‌های جهانی به ویژه در برخی رشته‌ها علاقه نشان می‌دهند. هر چند در سال‌های اخیر اطلاعات و آگاهی‌های مردم درباره ورزش افزایش قابل توجهی یافته و فعالیت‌های بسیاری در زمینه شناساندن ابعاد گوناگون ورزش از سوی سازمان‌های ذی ربط و رسانه‌های گروهی صورت گرفته است که این امر نشان از ابعاد مهم و گوناگون این پدیده اجتماعی دارد. ایران به عنوان کشوری در حال توسعه که با هم نشینی دو فرهنگ اصیل ایرانی و اسلامی و فرهنگ‌های پذیرفته شده از غرب مواجه می‌باشد و این رویه از دوره صفویه آغاز گشته و با بالاترین سطح وفاق اجتماعی در انقلاب اسلامی نمود پیدا کرده است، اما در دوره کنونی در کنار شهرنشینی گسترده، ارتباطات اینترنتی و ماهواره‌ای و جهانی شدن به عنوان یک اصل که خواهان شکستن مرزهای فرهنگی و ارزشی بین دولت-ملت‌ها بوده و تاثیرات خود را بر روند وفاق ارزشی و هنجارهای ملی به نمایش می‌گذارد مواجه می‌باشیم (احمدی، ۱۳۷۸). ورزش می‌تواند عاملی مهم و تاثیرگذار در انسجام و وفاق اجتماعی در عرصه ملی باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی نگرش مدیران ورزشی و غیر ورزشی در میزان توانایی ورزش قهرمانی در پیش بینی افزایش ابعاد وفاق اجتماعی (کنش‌های ارتباطی، برقرای نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و هم‌نوایی اجتماعی) انجام شده است. یافته‌ها نشان داده است مشارکت در ورزش قهرمانی با هر چهار بعد وفاق اجتماعی (کنش‌های ارتباطی، برقرای نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی و هم‌نوایی اجتماعی) رابطه دارد. همچنین، مقایسه میانگین نمره کارکرد ورزش قهرمانی بر ابعاد وفاق اجتماعی بیانگر

آن است که میانگین کارکرد ورزش قهرمانی در ابعاد وفاق اجتماعی (همنوایی اجتماعی، کنش های ارتباطی، نظم اجتماعی و تعادل اجتماعی) در ورزش قهرمانی بیش از سطح متوسط و معنی دار می باشد.

همچنین، تحلیل رگرسیون چندگانه نشان می دهد ورزش قهرمانی تنها در بعد همنوایی اجتماعی، به دلیل دارا بودن بالاترین ضریب همبستگی، از توانایی پیش بینی برخوردار بوده است و در سه بعد دیگر وفاق اجتماعی (کنش های ارتباطی، برقرای نظم اجتماعی، تعادل و توازن اجتماعی) این پیش بینی معنی دار نبوده است.

یافته های این پژوهش با نتایج بدست آمده توسط محققان داخل، فاضلی (۱۳)، امیرتاش (۱۳۸۹)، جوانمرد (۱۳۸۸)، فتحی (۱۳۸۸) و شارع پور (۱۳۸۷) که نقش موثر و مفید ورزش را در شکل دهی افکار عمومی، پایبندی به ارزش ها و اصول، افزایش کنش های ارتباطی، سازگاری و ارتباطات دوستانه نشان داده بودند همخوانی دارد. همچنین، با یافته های پژوهش های خارجی مانند براناز<sup>۱</sup> (۲۰۱۰)، دانیل بوردسی<sup>۲</sup> (۲۰۰۶)، سیپل<sup>۳</sup> (۲۰۰۶) و بریدولد<sup>۴</sup> (۲۰۰۳) که ورزش را عرصه ای برای یکپارچگی اجتماعی، گره زدن گروه ها، گسترش ارتباطات اجتماعی و همبستگی اجتماعی دانستند، همخوانی دارد.

در سال های اخیر که فشارهای سیاسی به دلیل مسئله هسته ای ایران و تحریم های بین المللی بیشتر شده است، هرگونه شکست و پیروزی تیم های ورزشی بر همبستگی و هویت ملی ایرانیان اثر گذاری بیشتری پیدا کرده اند. لذا با در نظر گرفتن جایگاه و تاثیر تعیین کننده ورزش در تقویت و ارتقای همبستگی و هویت ملی، مسئولان کشور باید توجه ویژه ای به گسترش ورزش بخصوص ورزش قهرمانی به عمل آورند تا بتوان وحدت و انسجام داخلی و تحکیم هویت ملی را در برابر تهدیدات خارجی که ایجاد تشتت و تفرقه در جامعه متعدد الاقوام ایرانی را هدف گرفته اند، تضمین و تحکیم نمود.

ورزش و گسترش روز افزون آن می تواند فرصت مناسبی برای تقویت وفاق اجتماعی به عنوان یکی از مولفه های اساسی و بنیادین سرمایه اجتماعی فراهم نماید. به عبارتی دیگر، نتایج این تحقیق و انجام تحقیقات بیشتر در این حوزه می تواند در ارائه راهکارهای کاربردی و مناسب برای متولیان امر، ممتاز تلقی

---

<sup>1</sup> Branas

<sup>2</sup> Burdsey

<sup>3</sup> Sipple

<sup>4</sup> Breedveld

گردد و زمینه‌ای برای تقویت و ارتقای وفاق اجتماعی، همبستگی اجتماعی و ثبات و پیوندهای اجتماعی در جامعه فراهم نماید.

## **پیشنهادها**

با توجه به نقش مثبت و ارزنده ورزش در پیکره جامعه و ارتباط متقابل آن با کلیه نهادهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، به نظر می‌رسد انجام اقدامات مقتضی برای نهادینه کردن ورزش در دوره قبل از دانشگاه از طریق افزایش ساعات درس ورزش و تربیت بدنی در مدارس و دبیرستان‌ها ضروری باشد.

همچنین، با توجه به زیبایی و هیجان فعالیت‌های ورزشی که بخش اعظمی از افراد از تماشای آن بیش از انجام آن لذت می‌برند، ضروری به نظر می‌رسد زمینه‌های لازم برای همگانی کردن فعالیت‌های ورزشی از طریق رسانه‌های گروهی بویژه صدا و سیما- که به تدریج شروع شده است- به طور جدی دنبال گردد. علاوه بر آنکه مراکز علمی، آموزشی، ورزشی، اداری، کارگری، صنعتی و... از حالت انفعال خارج و خود را مقید به انجام فعالیت‌های ورزشی نمایند.

مطالعات کمی همواره علی‌رغم برخورداری از پایای بالا، با مشکل روایی و اعتبار ابزارهای سنجش روبرو هستند که پیشنهاد می‌شود نتایج حاصل از پژوهش‌هایی همچون تحقیق حاضر با استفاده از روش‌های مطالعات کیفی نظیر مصاحبه مشارکتی مورد ارزیابی قرار گیرد.

مطالعه حاضر به علت محدودیت‌های ناشی از بودجه، فقط در قلمرو ده استان انجام شده است. لذا پیشنهاد می‌گردد با انجام مطالعات مشابه در سایر استان‌ها و مقایسه نتایج، شرایطی را فراهم نمود تا بهتر بتوان به اتخاذ سیاست‌های اجرایی مبادرت نمود.

انجام تحقیق مشابه در دانشگاه‌ها و سایر استان‌های کشور و مقایسه آنها با یکدیگر نیز مفید فایده خواهد بود.

## منابع

- امیرتاش، علی محمد (۱۳۸۹) "مقایسه اجتماعی شدن دانش آموزان ورزشکار و غیر ورزشکار مقطع راهنمایی". پژوهش‌نامه علوم اجتماعی. سال چهارم، شماره دوم.
- احمدی، حمید (۱۳۷۸) قومیت و قوم‌گرایی در ایران از افسانه تا واقعیت. تهران: نشر نی
- امیرانتخابی، شهرود (۱۳۹۰) "پژوهش‌نامه وفاق اجتماعی". معاونت پژوهش‌های فرهنگی مرکز تحقیقات استراتژیک. شماره ۷۵.
- ابراهیمی، طالب (۱۳۹۳) "تأثیر ورزش بر ایجاد هویت و تحکیم هویت ملی". خبرنامه جنوب نیوز.
- پارسامهر، مهربان (۱۳۸۸) جامعه‌شناسی ورزش. یزد: انتشارات دانشگاه یزد
- تیموری، عباس (۱۳۸۹) "جامعه‌پذیری ورزش و رابطه آن با امور بین‌الملل".
- جوانمرد، کمال (۱۳۸۸) "بررسی جامعه‌شناختی کارکرد ورزش بر انسجام اجتماعی در ایران دهه هشتاد، مورد مطالعه کرمان". دکتری جامعه‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
- جمشیدی، محمدحسین (۱۳۷۹) "وفاق از منظر قرآن و حدیث". فصلنامه مطالعات ملی. شماره ۲ و ۳.
- فیروزجاه؛ رحمانی، علی (۱۳۹۰) "سنجش تمایز سرمایه اجتماعی جوانان با محوریت مشارکت ورزشی (مطالعه موردی دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار دانشگاه مازندران)". فصلنامه جامعه‌شناسی مطالعات جوانان. سال دوم، شماره دوم.
- شارع پور، محمود. حسینی راد، علی (۱۳۸۷) "بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی (مطالعه موردی: شهروندان ۲۹-۱۵ ساله شهر بابل)". فصلنامه حرکت. شماره ۳۷.
- شارع پور، محمود (۱۳۸۱) "بررسی عوامل موثر بر گرایش دانشجویان دختر و پسر نسبت به ورزش در گذراندن اوقات فراغت". طرح پژوهشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری. پژوهشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی.
- صداقت زادگان، شهناز (۱۳۸۴) "جامعه‌پذیری از طریق ورزش". فصلنامه المپیک. سال سیزدهم، شماره ۴ (پیاپی ۳۳).
- فاضلی، حبیب‌آباد... (۱۳۹۱) "ورزش و سیاست هویت". پژوهش‌نامه علوم سیاسی. سال هفتم، شماره دوم.



- فتوحی، سروش (۱۳۸۸) "تبیین جامعه شناختی مشارکت ورزشی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شهر تهران". پژوهش‌نامه علوم اجتماعی گرمسار. شماره ۴.
- نیک‌نژاد، محمدرضا (۱۳۸۹) "تحلیل اجتماعی تفاوت‌های جنسیتی در فعالیت‌های ورزشی (مطالعه موردی دانشجویان دانشگاه مازندران)". کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور مرکز تهران.

- Branas-Garas, Pablo & Others (2010) **Altruism and Social Integration ,Games and Economic Behavior**. G.P.249.
- Breedveld, K (2003) **Sport and Social Capital. Good Hopes and High fears**. paper presented at the World Congress of Sociology of Sport German.P.183.
- Burdsey Danie (2006) **If I ever Play Football, can I play For England or India**. British Asians Sport and Diasporic National Identities, Sociology,Vol.40.P.142.
- Seippel,O (2006) **Sport And Social Capital**. Acta Sociological. Vol.49.No.2.PP:169-183.
- Okayasa,I. and Kawahara.Y. (2010)**The relationship between community Sport clubs and Sicial in Japan**.London:sage..P.15.
- Putnam, R.(2001) **Bowling along- The collapse and revival of American community**. New York: Simon& Schuster.pp.378-401.
- Sherry, E. (2010) (Re) **Engaging marginalized groups through sport**. London:Sage.
- Walseth, K. (2008) **Bridging and Bounding Social capital in Sport**. Sport Education adnd Society. 13,pp:1-17.

# **A Study on Athletic and Non-athletic Administrators' Attitudes Predicted Increased Social Consensus The centrality Championship Sport**

**Mohammad Reza Niknezhad**

Ph.D., Spot Affairs Expert, Mazandaran University

**Gholam Reza Shabani Bahar**

Ph.D., Associate Professor, Bu-Ali Sina University, Hamedan

**Seyyed Ghasem Gorbazade**

Spot Affairs Expert, Mazandaran University

*Received: 21 Jul. 2014*

*Accepted: 2 Oct. 2014*

Social consensus is one of the main issues of the past, long regarded experts in the field of social and cultural studies. Over time, it not only did not lose its importance, but also has gained global importance because of increasing developments on the international scene. Social consensus as a fundamental component of social capital and of factors affecting social relations that daily wear tends to be weak. This issue has been observed globally and nationally. The analysis of this issue was designed on the basis of Bourdieu's theories and schools Pantam and functionalism and symbolic interactionism. The aim of this study was to investigate the attitudes of sports and non-sports administrators the ability to predict the rise of social consensus athletics (act of communication, establish social order, social balance and social conformity).

This is due to the implementation of the survey. The study samples were non-sport athletic directors from among the directors of the country's 31 provinces, among the ten provinces of the two million people were randomly selected. Therefore, among the directors, 5 persons including directors and assistant athletic departments of physical education unsporting Astan-Ha managers and directors of the political, security to 3 Estandard 31 and deputy director of the Office of culture and the number 2 of persons Who have experience in the culture of order, stability, providing solidarity (total of 5 persons as directors of non-sports) for a total of 100 individuals were sampled. Data collection tools in the study was a questionnaire. To assess the

internal consistency reliability of the items as well as "alpha" was used. Data analysis was performed using SPSS 16.

Data analysis showed a variable that participation in athletics all four dimensions of social consensus (communicative action, establish social order, social balance and social conformity) has a significant relationship ( $p \leq 0.05$ ). However, multiple regression analysis showed that the only variable highest correlation due to social conformity, /158 explaining the variance in athletics given that the variance of F is observed. As a result, the first regression Level 0/01 showed significant predictive ability in athletics is only after, social conformity and in three dimensions (act of communication, establish social order, social balance) This predict can not be of the meaning.

**Keywords:** Athletics, Predictions and Social Consensus